ISHODIŠTA HARFOVA

Donji dio grla: elif (أ) i ha (ه)
Srednji dio grla: 'ajn (ع) i ha (ح)
Gornji dio grla: ha (خ) i gajn (غ)

Između donjeg dijela jezika i gornjeg dijela grla: qaf (ق)
Donji dio jezika, nakon mjesta ishodišta harfa qaf, nalazi se ishodište harfa: kaf (ك)
Sredina jezika: džim (ج), šin (ش) i ja (ي)
Dvije strane jezika prislonjene uz kutnjake: dad (ض)
Vrh jezika: ra (ر)
Gornji dio jezika i prvi dio njegove jedne strane: lam (ل)
Gornji dio jezika, malo ispod mjesta ishodišta harfa lam, nalazi se ishodište harfa: nun (ن)
Gornji dio jezika priljubljen uz korijen gornjih sjekutića: dal (د), ta (ت) i ta (ط)
Gornji dio jezika postavljen uz donje i gornje sjekutiće: sin (س), sad (ص) i zaj (ز)
Gornji dio jezika i vrhovi gornjih sjekutića: sa (ث), zal (ذ) i za (ظ)
Srednji unutrašnji dio donje usne i vrhovi gornjih sjekutića: fa (ف)
Obje usne: ba (ب), mim (م) i waw (و)

Grlena šupljina: dugi vokal a, dugi vokal u, dugi vokal i

Nosna šupljina: nazalizacija koju imaju harfovi mim, nun i tenvini

OSOBINE HARFOVA

Šumnost (الهَمْس) - protok izdisajnog zraka, harfovi: فَحَثَّهُ شَخْصٌ سَكَتْ
Zvonkost (الجَهْر) - zaustavljanje protoka izdisajnog zraka, svi ostali harfovi

Jačina (الشِدَّة) - zaustavljanje protoka glasa, harfovi: أجِدْ قَطٍ بَكَتْ
Srednja jačina (التَوَصُّط) - nepotpuno zaustavljanje protoka glasa, harfovi: لِنْ عُمَرْ
Mehkoća (الرَخَاوَة) - protok glasa, svi ostali harfovi

Krupnoća (الإسْتِعْلاء) - podizanje jezika prema gornjem nepcu, harfovi: خُصَّ ضَغْطٍ قِظْ
Tankost (الإسْتِفَال) - spuštanje jezika prema donjem nepcu, svi ostali harfovi

Zatvorenost (الإطْبَاق) - zatvaranje usne šupljine, harfovi: sad (ص), dad (ض), ta (ط), za (ظ)
Otvorenost (الإنْتِفَاح) - otvaranje usne šupljine, svi ostali harfovi

Tečnost (الإذْلاق) - tečno i lahko izgovaranje, harfovi: فَرَّ مِنْ لُبْ
Zaprečnost (الإصْمَات) - otežano izgovaranje, svi ostali harfovi

Piskavost (الصَفِيْر) - piskavi zvuk, harfovi: sin (س), sad (ص) i zaj (ز)

Odskočnost (القَلْقَلَة) - odskakanje glasa na ishodištu, harfovi: قَطْبُ جَدٍ

Rastezljivost (اللِيْن) - oduživanje harfa kada se na njemu nalazi sukun, prije njega harf sa fethom, a poslije njega harf sa stalnim ili nestalnim sukunom, prilikom stajanja na riječi, harfovi: waw (و) i ja (ي)

Devijacija (الإنْحِرَاف) - lagani prelaz iz ishodišta prema vrhu jezika, harfovi: lam (ل) i ra (ر)

Vibriranje (التَكْرِيْر) - kratko vibriranje jezika, harf ra (ر)

Nazalizacija (الغُنَّة) - strujanje kroz nos, harfovi: mim (م) i nun (ن), i tenvini shodno pravilima

Šištanje (التَفَشِّي) - šištavi šum prilikom izgovora, harf šin (ش)

Dugotrajnost (الإسْتِطَالَة) - produženi izgovor, harf dad (ض)

IZGOVOR HARFOVA

elif (أ) poput našeg samoglasnika e, s tim da se izgovara kratko i odsječno, i usne se blago razvuku pri izgovoru

ba (ب) poput našeg slova b

ta (ت) poput našeg slova t

sa (ث) vrh jezika se postavi između donjih i gornjih sjekutića, a zatim se brzo i odsječno izgovori harf, kao da se hoće izgovoriti naše slovo s, pri čemu je jezik jače prislonjen na gornje sjekutiće

džim (ج) poput našeg slova dž samo mekše

ha (ح) suzimo ždrijelni kanal, povučemo jezik nazad i kroz napregnuti govorni organ pustimo zrak iz pluća da lagahno struji između glasnih žica

ha (خ) zadnji dio jezika se podigne prema mehkom nepcu te kroz suženi kanal ždrijela pusti hrapavi šum, energično izgovarajući glas

dal (د) poput našeg slova d

zal (ذ) vrh jezika se postavi između gornjih i donjih sjekutića tako da zubi vrše blagi pritisak na njeg, a zatim se odsječno izgovori naše slovo z

ra (ر) poput našeg slova r

zaj (ز) poput našeg slova z

sin (س) poput našeg slova s

šin (ش) poput našeg slova š

sad (ص) prednji dio jezika se prisloni uz ivicu donjih sjekutića, srednji dio se malo uvije, a zadnji dio se podigne prema mehkom nepcu

dad (ض) srednji dio jezika se prisloni na prednje i srednje nepce, a rubovi jezika pritisnu gornje kutnjake

ta (ط) vrh jezika prisloni se na gornje sjekutiće, a srednji dio podigne prema gornjem nepcu

za (ظ) vrh jezika se prisloni na gornje sjekutiće tako da malo izviri, a srednji dio podigne prema gornjem nepcu

ajn (ع) stiskajući mišiće grkljena i puštajući glas iz pluća

gajn (غ) zadnji dio jezika se podigne prema mehkom nepcu, te kroz suženi kanal sa vrha ždrijela pusti hrapavi šum, energično izgovarajući glas

fa (ف) poput našeg slova f

qaf (ق) podizanjem zadnjeg dijela jezika prema mehkom nepcu, gdje se eksplozivno izgovori naše slovo k

kaf (ك) poput našeg slova k samo mekše

lam (ل) poput našeg slova l samo mekše

mim (م) poput našeg slova m

nun (ن) poput našeg slova n

ha (ه) poput našeg slova h

waw (و) usta se ispupče i zaokruže, a usneni mišići napregnu (kao kad izgovaramo slovo u), ispuštajući glas kao da hoćemo izgovoriti naše slovo v

ja (ي) poput našeg slova j